

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

6 mai 2019*

„Acțiune în anulare – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Procedura de rezoluție aplicabilă în cazul în care o entitate se află sau este susceptibilă de a se afla în dificultate – Societate-mamă și filială – Declararea de către BCE a unei situații de dificultate în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Acte pregătitoare – Acte care nu sunt supuse căilor de atac – Inadmisibilitate”

În cauza T-281/18,

ABLV Bank AS, cu sediul în Riga (Letonia), reprezentată de O. Behrends, de M. Kirchner și de L. Feddern, avocați,

reclamantă,

împotriva

Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de G. Marafioti și de E. Koupepidou, în calitate de agenți, asistate de J. Rodríguez Cárcamo, avocat,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziilor BCE din 23 februarie 2018 prin care aceasta a declarat că reclamanta și filiala sa, ABLV Bank Luxembourg SA, se află sau sunt susceptibile de a se afla în dificultate, în sensul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul A. M. Collins, președinte, și domnii R. Barents și J. Passer (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Ordonanță

Antecedente

- 1 Reclamanta, ABLV Bank AS, este o instituție de credit cu sediul în Letonia și societatea-mamă a grupului ABLV. ABLV Bank Luxembourg SA (denumită în continuare „ABLV Luxembourg”) este o instituție de credit cu sediul în Luxemburg, care constituie una dintre filialele grupului ABLV, al cărui acționar unic este reclamanta.
- 2 Reclamanta este calificată drept „entitate importantă” și este supusă în acest temei supravegherii Băncii Centrale Europene (BCE) în cadrul mecanismului unic de supraveghere (MUS) introdus prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice BCE în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudencială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).
- 3 La 22 februarie 2018, BCE a comunicat Comitetului unic de rezoluție proiectul său de evaluare privind situația de dificultate în care se află sau sunt susceptibile de a se afla reclamanta și ABLV Luxembourg, în scopul de a-l consulta în această privință în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).
- 4 La 23 februarie 2018, BCE a concluzionat că reclamanta și ABLV Luxembourg se află sau sunt susceptibile de a se afla în dificultate în sensul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. Evaluarea reclamantei și cea a ABLV Luxembourg au fost comunicate Comitetului unic de rezoluție în aceeași zi. Acestea constituie primul și, respectiv, al doilea act atacat (denumite în continuare, împreună, „actele atacate”).
- 5 Unii acționari direcți și indirecti ai reclamantei au introdus o acțiune împotriva acestor acte, înregistrată sub numărul T-283/18.
- 6 La 23 februarie 2018, Comitetul unic de rezoluție a emis două decizii (SRB/EES/2018/09 și SRB/EES/2018/10) în ceea ce privește reclamanta și, respectiv, ABLV Luxembourg, în care a subscris la evaluările privind dificultatea în care se află sau sunt susceptibile de a se afla acestea în sensul articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, dar a considerat că, ținând seama de caracteristicile particulare ale reclamantei și ale ABLV Luxembourg, precum și de situația lor financiară și economică, nu era necesară în interes public o măsură de rezoluție cu privire la acestea.
- 7 În aceeași zi, deciziile menționate ale Comitetului unic de rezoluție au fost notificate destinatarilor lor, autoritățile naționale de rezoluție (ANR) din Letonia și din Luxemburg, Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Comisia pentru finanțe și piața de capital, Letonia, denumită în continuare „CFPC”) și Commission de surveillance du secteur financier (Comisia de Supraveghere a Sectorului Financiar, CSSF, Luxemburg).
- 8 La 26 februarie 2018, acționarii reclamantei au inițiat o procedură care să permită acesteia din urmă să ducă la bun sfârșit propria lichidare și au adresat CFPC cererea de aprobare a planului său de lichidare voluntară.
- 9 La 11 iulie 2018, BCE a adoptat o decizie de retragere a autorizației reclamantei, în urma propunerii CFPC.

Procedura și concluziile părților

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 3 mai 2018, reclamanta a formulat prezenta acțiune în anulare.
- 11 Prin actul separat depus la grefa Tribunalului la 1 august 2018, BCE a ridicat o excepție de inadmisibilitate.
- 12 La 18 septembrie 2018, reclamanta a transmis observațiile sale cu privire la excepția de inadmisibilitate.
- 13 Reclamanta solicită Tribunalului:
- respingerea excepției de inadmisibilitate;
  - constatarea admisibilității acțiunii;
  - anularea actelor atacate;
  - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.
- 14 BCE solicită Tribunalului:
- respingerea cererii ca inadmisibilă;
  - obligarea reclamantei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În drept

- 15 Potrivit articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, pârâtul poate solicita Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității fără a intra în dezbateră fondului. În temeiul articolului 130 alineatul (6) din acest regulament, Tribunalul poate să decidă deschiderea fazei orale a procedurii cu privire la excepția de inadmisibilitate.
- 16 Întrucât în speță BCE a solicitat să se pronunțe asupra inadmisibilității, Tribunalul, considerându-se suficient de lămurit de înscrisurile din dosar, decide să se pronunțe asupra acestei cereri fără continuarea procedurii.
- 17 BCE ridică două excepții de inadmisibilitate în privința acțiunii. În cadrul celei dintâi excepții de inadmisibilitate, aceasta consideră că actele atacate sunt măsuri pregătitoare care prezintă o evaluare a faptelor, fără efect obligatoriu, că aceste acte nu sunt comunicate instituției în cauză, ci Comitetului unic de rezoluție, că ele nu sunt supuse acțiunii în anulare, ci constituie baza adoptării de către Comitetul unic de rezoluție a unei scheme de rezoluție sau a unei decizii prin care se stabilește că o rezoluție nu este în interes public. Calificarea de către reclamantă drept decizii a evaluărilor dificultăților în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate ar fi eronată, întrucât BCE nu ar avea nicio putere de decizie în cadrul prevăzut pentru adoptarea unei scheme de rezoluție. O evaluare a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate ar fi o condiție necesară pentru adoptarea unei scheme de rezoluție. Cu toate acestea, o schemă de rezoluție nu ar fi o consecință necesară a unei evaluări a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate.

- 18 BCE amintește de asemenea că Regulamentul nr. 806/2014 nu are în vedere posibilitatea de a introduce o acțiune în anulare împotriva unei evaluări a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate. În schimb, articolul 86 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede în mod expres că deciziile Comitetului unic de rezoluție pot face obiectul unei astfel de acțiuni.
- 19 Pe de altă parte, BCE susține că, în măsura în care reclamanta a contestat deciziile Comitetului unic de rezoluție prin introducerea acțiunii în anulare înregistrate sub numărul T-280/18, pretenziile vicii juridice care afectează evaluările dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla aceasta pot fi, prin urmare, invocate în această acțiune împotriva deciziilor Comitetului unic de rezoluție, ceea ce ar putea asigura reclamantei o protecție jurisdicțională suficientă. În această privință, BCE arată că intenționează să intervină în cauza înregistrată sub numărul T-280/18 în susținerea concluziilor Comitetului unic de rezoluție pentru a apăra legalitatea evaluărilor dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla reclamanta.
- 20 În cadrul celei de a doua excepții de inadmisibilitate, BCE susține că reclamanta nu este vizată în mod direct de evaluările dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla, întrucât, pe de o parte, aceste evaluări nu au produs în mod direct efecte asupra situației sale juridice și, pe de altă parte, ele lasă toată libertatea de acțiune autorităților însărcinate cu punerea lor în aplicare.
- 21 Având în vedere procedura în fața instanțelor luxemburgheze, BCE arată în special că reclamanta putea să invoce în această procedură faptul că evaluarea dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla era ilegală și să solicite protecție jurisdicțională în această privință, dată fiind posibilitatea de a solicita instanțelor naționale să sesizeze Curtea cu o întrebare preliminară. Cu toate acestea, reclamanta nu ar fi prezentat niciun argument de această natură în fața tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg, Luxemburg), ci ar fi arătat că evaluarea dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla nu producea niciun efect juridic obligatoriu față de acest tribunal întrucât era doar o simplă evaluare factuală.
- 22 Pe de altă parte, BCE consideră că interesul de a exercita acțiunea invocat de reclamantă în cadrul acțiunii sale demonstrează că aceasta din urmă este lipsită de temeii.
- 23 Ca răspuns la prima excepție de inadmisibilitate ridicată de BCE, reclamanta prezintă numeroase argumente pentru a susține că actele atacate au modificat situația sa juridică. În primul rând, aceste acte ar constitui constatări formale ale neîndeplinirii obligațiilor legale, care trebuie să poată face obiectul unui control jurisdicțional. În al doilea rând, actele atacate ar constitui aprecieri formale negative privind fiecare bancă, ele trebuind să poată face obiectul unui control jurisdicțional. În al treilea rând, actele atacate ar expune băncile unor măsuri de rezoluție care nu ar putea fi adoptate în lipsa lor. Caracterul obligatoriu al acestor evaluări pentru Comitetul unic de rezoluție, pe care BCE pare să îl recunoască, potrivit reclamantei, ar însemna că nicio bancă nu poate evita adoptarea unor măsuri de rezoluție în privința sa pentru motivul că nu s-ar afla sau nu ar fi susceptibilă de a se afla în dificultate, chiar dacă Comitetul unic de rezoluție împărtășește această opinie. În al patrulea rând, actele atacate ar fi condus la un transfer masiv de responsabilități către Comitetul unic de rezoluție, ceea ce ar fi modificat situația juridică a instituției în cauză. În al cincilea rând, actele atacate ar fi condus la o modificare a statutului legal al băncilor, care trebuie să poată face obiectul unui control jurisdicțional. În sfârșit, în al șaselea rând, prin publicarea lor, actele atacate ar fi condus de fapt la închiderea băncilor și, prin urmare, ar fi adus atingere drepturilor fiecăreia dintre bănci și ale acționarilor săi.
- 24 În plus, reclamanta afirmă că o declarație a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate este din punct de vedere funcțional echivalentă cu o retragere a autorizației și trebuie, prin urmare, să poată face obiectul unui control jurisdicțional.

- 25 Pe de altă parte, reclamanta susține că modul de redactare a actelor atacate ca declarație anunțată public nu corespunde afirmației BCE potrivit căreia evaluarea dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla aceasta era doar o simplă comunicare a elementelor factuale, în măsura în care această evaluare a fost anunțată public ca fiind extrem de tehnică și juridică.
- 26 Reclamanta consideră că actele atacate sunt obligatorii și constituie aprecieri definitive. În susținerea acestei poziții, ea menționează în special un extras din actele atacate, astfel cum au fost publicate pe site-ul internet al BCE, potrivit căruia „[î]n urma aprecierii dificultății în care se află sau sunt susceptibile de a se afla aceste bănci, BCE a informat în mod corespunzător Comitetul unic de rezoluție, care a constatat că nu se impunea nicio măsură de rezoluție, întrucât acest lucru nu era în interes public pentru aceste bănci” și, „[î]n consecință, se va proceda la lichidarea acestor bănci potrivit legilor din Letonia și, respectiv, din Luxemburg”. Prin aceste declarații, BCE ar tranșa definitiv problema dificultății în care se află sau sunt susceptibile de a se afla aceste bănci.
- 27 A permite un control jurisdicțional al unei evaluări a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate numai în cadrul deciziilor Comitetului unic de rezoluție ar încălca, potrivit reclamantei, dreptul la o cale de atac efectivă, în special în cazurile în care evaluarea BCE nu ar fi urmată de o decizie a Comitetului unic de rezoluție. În plus, fiecare instituție a Uniunii Europene ar trebui să răspundă pentru actele sale.
- 28 În ceea ce privește a doua excepție de inadmisibilitate ridicată de BCE, reclamanta consideră că aceasta se întemeiază pe o premisă eronată.
- 29 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, doar actele care produc efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația sa juridică, pot fi atacate de o persoană fizică sau juridică (Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 9, Ordonanța din 30 aprilie 2003, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia, T-167/01, EU:T:2003:121, punctul 46, și Hotărârea din 31 ianuarie 2006, Schneider Electric/Comisia, T-48/03, EU:T:2006:34, punctul 44).
- 30 În cazul unor acte a căror elaborare se efectuează în mai multe faze ale unei proceduri interne, constituie, în principiu, acte atacabile doar măsurile care fixează definitiv poziția instituției la finalul procedurii, cu excluderea măsurilor intermediare al căror obiectiv este să pregătească decizia finală (Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 10, și Hotărârea din 27 iunie 1995, Guérin automobiles/Comisia, T-186/94, EU:T:1995:114, punctul 39), și al căror caracter ilegal ar putea fi invocat în mod util în cadrul unei acțiuni dirijate împotriva acesteia (Ordonanța din 31 ianuarie 2006, Schneider Electric/Comisia, T-48/03, EU:T:2006:34, punctul 45).
- 31 Situația ar fi alta doar dacă acte sau decizii luate în cursul procedurii pregătitoare ar constitui ele însele termenul final al unei proceduri speciale distincte de cea care trebuie să îi permită instituției să statueze cu privire la fond (Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 11, și Ordonanța din 9 iunie 2004, Camós Grau/Comisia, T-96/03, EU:T:2004:172, punctul 30).
- 32 Pe de altă parte, un act intermediar nu poate face obiectul unei acțiuni în cazul în care se stabilește că nelegalitatea acestuia va putea fi invocată în susținerea unei acțiuni îndreptate împotriva deciziei finale în elaborarea căreia constituie o etapă. În astfel de condiții, acțiunea introdusă împotriva deciziei prin care se pune capăt procedurii va asigura o protecție jurisdicțională suficientă (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, EU:C:2011:656, punctul 53; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 12, și Hotărârea din 24 iunie 1986, AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia, 53/85, EU:C:1986:256, punctul 19).

- 33 În speță, trebuie să se verifice, analizând substanța actelor, dacă actele atacate constituie, astfel cum susține BCE, o comunicare către Comitetul unic de rezoluție aflată la baza adoptării de către acesta a unei scheme de rezoluție sau a unei decizii prin care se stabilește că o rezoluție nu este în interes public, dar nu modifică situația juridică a reclamantei ca atare.
- 34 Actele atacate conțin o evaluare emisă de BCE a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate. Aceasta nu are nicio putere de decizie în cadrul prevăzut pentru adoptarea unei scheme de rezoluție. Astfel, în temeiul considerentului (26) al Regulamentului nr. 806/2014, deși BCE și Comitetul unic de rezoluție trebuie să poată determina dacă o instituție de credit se află sau este susceptibilă de a se afla în dificultate, este de competența exclusivă a Comitetului unic de rezoluție să aprecieze condițiile necesare pentru o rezoluție și să adopte o schemă de rezoluție în cazul în care consideră că sunt întrunite toate condițiile. În plus, din articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 rezultă în mod explicit că este de competența Comitetului unic de rezoluție să aprecieze dacă sunt întrunite cele trei condiții prevăzute la această dispoziție. Desigur, BCE are competența de a comunica o evaluare privind prima condiție, și anume dificultatea în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate, dar este vorba mai precis doar despre o evaluare care nu obligă în niciun fel Comitetul unic de rezoluție.
- 35 Este cert că evaluările dificultății în care se află sau sunt susceptibile de a se afla reclamanta și ABLV Luxembourg au fost efectuate de BCE după consultarea Comitetului unic de rezoluție.
- 36 În consecință, actele atacate trebuie considerate măsuri pregătitoare în procedură prin care se urmărește să se permită Comitetului unic de rezoluție să ia o decizie cu privire la rezoluția instituțiilor bancare în cauză și, prin urmare, nu pot face obiectul unei acțiuni în anulare.
- 37 Pe de altă parte, este necesar să se constate că reclamanta a introdus de asemenea o acțiune împotriva deciziilor adoptate de Comitetul unic de rezoluție în urma comunicării de către BCE a actelor atacate, pe baza articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, înregistrată sub numărul T-280/18.
- 38 În consecință, contrar celor susținute de reclamantă, actele atacate nu sunt acte atacabile în sensul articolului 263 TFUE.
- 39 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele prezentate de reclamantă.
- 40 În primul rând, contrar celor pretinse de reclamantă, actele atacate nu sunt în niciun caz decizii formale cu privire la neîndeplinirea obligațiilor sale legale și ale celor ale filialei sale, ci evaluări emise de BCE cu privire la dificultatea în care se află sau sunt susceptibile de a se afla aceste instituții.
- 41 În al doilea rând, argumentul potrivit căruia o apreciere formală negativă trebuie să poată face obiectul unui control jurisdicțional este inoperant având în vedere elementele menționate la punctul 37 de mai sus.
- 42 În al treilea rând, este eronat să se considere că actele atacate expun băncile unor măsuri de rezoluție care nu ar putea fi adoptate în lipsa lor. Astfel, decizia de a adopta astfel de măsuri aparține în întregime Comitetului unic de rezoluție, după cum s-a amintit la punctul 34 de mai sus.
- 43 În al patrulea rând, argumentul potrivit căruia actele atacate ar fi condus la un transfer masiv de responsabilități către Comitetul unic de rezoluție este lipsit de relevanță.
- 44 În al cincilea rând, în ceea ce privește pretinsa necesitate de a permite un control jurisdicțional al modificării statutului legal al băncilor prin actele atacate, trebuie să se arate, pe de o parte, că statutul legal al băncilor nu a fost modificat prin actele atacate și, pe de altă parte, că acest argument este în orice caz inoperant având în vedere elementele menționate la punctul 37 de mai sus.

- 45 În sfârșit, ca răspuns la al șaselea argument al reclamantei, este suficient să se constate că actele atacate nu au făcut obiectul unei publicări, ci că BCE a publicat două comunicate care nu constituie în niciun caz actele atacate. Prin urmare, acest argument este inoperant.
- 46 În ceea ce privește pretinsa echivalență funcțională între o evaluare a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate și o retragere a autorizației, invocată de reclamantă, trebuie să se observe că, deși este adevărat că o astfel de evaluare se poate întemeia pe aprecierea faptului că nu mai sunt îndeplinite condițiile menținerii autorizației în temeiul articolului 18 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, aceste două acte nu sunt nicidecum echivalente. În această privință, este suficient să se constate că condițiile retragerii autorizației enumerate la articolul 18 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338) diferă în mod vădit de considerațiile care stau la baza evaluării dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate, astfel cum sunt prezentate la articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 47 În ceea ce privește pretinsa diferență de redactare între publicarea pe site-ul internet al BCE și actele atacate, trebuie amintit că, pentru a stabili dacă un act constituie o decizie, trebuie să se verifice dacă, ținând cont de substanța acestuia și de intenția instituției care l-a adoptat, aceasta din urmă a stabilit în mod definitiv prin actul examinat, la sfârșitul fazei preliminare de examinare, poziția sa cu privire la măsura denunțată (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 46). În speță, pentru motivele menționate la punctele 32-36 de mai sus, din substanța actelor atacate reiese că nu este vorba nicidecum despre decizii, ci despre măsuri pregătitoare.
- 48 Constatarea faptului că aceste evaluări ale dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate constituie doar o simplă evaluare factuală care nu produce niciun efect juridic a fost admisă de altfel de reclamanta însăși. Astfel, hotărârea Tribunalul Districtual din Luxemburg din 9 martie 2018 menționează în mod explicit că „părțile sunt de acord că evaluările și constatările făcute de BCE și de Comitetul unic de rezoluție în cadrul Regulamentului nu se impun tribunalului sesizat cu prezenta cerere”.
- 49 Având în vedere toate aceste elemente, este necesar să se concluzioneze că actele atacate sunt acte pregătitoare care nu modifică situația juridică a reclamantei. Astfel, acestea prezintă o evaluare de către BCE a faptelor din perspectiva dificultății în care se află sau sunt susceptibile de a se afla reclamanta și filiala sa, care nu este nicidecum obligatorie, ci constituie baza adoptării de către Comitetul unic de rezoluție a schemelor de rezoluție sau a deciziilor prin care se stabilește că o rezoluție nu este în interes public.
- 50 Având în vedere tot ceea ce precedă, trebuie să se respingă acțiunea în ansamblul său ca inadmisibilă, fără să fie necesară examinarea celei de a doua excepții de inadmisibilitate invocate de BCE.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 51 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor BCE.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

dispune:

- 1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**
- 2) **Obligă ABLV Bank AS să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).**

Luxemburg, 6 mai 2019.

Grefier
E. Coulon

Președinte
A. M. Collins